

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 150/12
V Lucemburku dne 22. listopadu 2012

Rozsudek ve věci C-139/11
Joan Cuadrench Moré v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Lhůtu pro podání žalob na náhradu škody za zrušení letu stanoví pravidla vnitrostátního práva každého členského státu

Unijní právo¹ přiznává cestujícím v letecké dopravě právo na náhradu škody podle vzdálenosti a místa určení jejich zrušeného letu, není-li toto zrušení způsobeno mimořádnými okolnostmi, tj. okolnostmi, kterým by nebylo možné zabránit, i kdyby dopravce přijal všechna přiměřená opatření. Cestující se mohou tohoto práva dovolávat před vnitrostátními soudy. Evropská právní úprava však neupřesňuje lhůtu, ve které mohou být žaloby na náhradu škody podány.

Joan Cuadrench Moré si u společnosti KLM koupil letenku z Šanghaje do Barcelony na 20. prosince 2005. Jelikož byl tento let zrušen, musel dne 21. prosince 2005 cestovat s jinou leteckou společností přes Mnichov.

Dne 27. února 2009 – tedy více než tři roky poté – J. Cuadrench Moré podal ke španělskému soudu proti společnosti KLM žalobu, kterou se domáhal náhrady škody způsobené zrušením jeho letu ve výši 2 990 eur, společně s úroky a výdaji.

Společnost KLM v tomto ohledu tvrdila, že nárok na náhradu škody je promlčen, neboť lhůta dvou let, jež je ve Varšavské² a Montrealské úmluvě³ stanovena pro podání žalob na určení odpovědnosti leteckých dopravců, již uplynula.

V tomto kontextu se Audiencia Provincial de Barcelona (regionální soud v Barceloně, Španělsko), jemuž byla věc předložena, Soudního dvora táže, zda lhůtu pro podání žalob směřujících k získání náhrady škody podle unijního práva stanoví Montrealská úmluva, nebo jiná ustanovení, tedy zejména pravidla každého členského státu, která upravují promlčecí lhůty vztahující se na podání žaloby.

V rozsudku z dnešního dne měl Soudní dvůr za to, že lhůtu pro podání žalob směřujících k získání náhrady škody za zrušení letu podle unijního práva stanoví pravidla každého členského státu, která upravují promlčecí lhůty vztahující se na podání žaloby.

Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že při neexistenci unijní právní úpravy v dané oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu upravit procesní podmínky soudních řízení určených k zajištění ochrany práv, která jednotlivcům vyplývají z unijního práva.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

² Úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě, podepsaná ve Varšavě dne 12. října 1929, ve znění změněném a doplněném Haagským protokolem ze dne 28. září 1955, Guadalajarskou úmluvou ze dne 18. září 1961, Protokolem z Guatemala City ze dne 8. března 1971, jakož i čtyřmi Montrealskými dodatkovými protokoly ze dne 25. září 1975.

³ Úmluva o sjednocení některých pravidel pro mezinárodní leteckou dopravu, jež byla uzavřena v Montrealu dne 28. května 1999, podepsána Evropským společenstvím dne 9. prosince 1999 a schválena jeho jménem rozhodnutím 2001/539/ES ze dne 5. dubna 2001 (Úř. věst. L 194, s. 38; Zvl. vyd. 07/05, s. 491).

Tyto procesní podmínky musí nicméně dodržovat zásady efektivity a rovnocennosti s procesními podmínkami stanovenými ve vnitrostátním právu, pokud jde o obdobné situace.

Soudní dvůr doplnil, že tento závěr nemohou zpochybnit ustanovení Varšavské a Montrealské úmluvy, neboť náhrada škody podle nařízení č. 261/2004 nespadá do jejich působnosti, byť doplňuje režim náhrady škody, který tyto úmluvy stanoví. Unijní právo totiž zavádí autonomní režim standardizované a okamžité náhrady škody za nepohodlí způsobené zpožděním nebo zrušením letu, jenž zaujímá místo před Varšavskou a Montrealskou úmluvou.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106